

PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W BYDGOSZCZY
ul. Długa 47, 85-034 Bydgoszcz
Tel. 52 345-56-44, Fax 52 345-56-17
E-mail: bydgoszcz@uokik.gov.pl

Bydgoszcz, dnia 26 marca 2014 r.

Znak sprawy: RBG-61-03/14/MB-Sz

DECYZJA Nr RBG - 7/2014

- I.** Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy – po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko **Karolinie Linowskiej i Robertowi Linowskiemu – współnikom spółki cywilnej Studio Tańca „BAILAMOS” w Bydgoszczy,**

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

po uprawdopodobnieniu stosowania przez **Karolinę Linowską i Roberta Linowskiego – współników spółki cywilnej Studio Tańca „BAILAMOS” w Bydgoszczy** praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na stosowaniu we wzorcu umowy „Regulamin Studia Tańca Bailamos s.c. Robert Linowski Karolina Linowska Dla grup dziecięcych i młodzieżowych”, postanowień w brzmieniu:

- a.** „*Studio Tańca Bailamos s.c. zastrzega sobie możliwość zmiany cennika*” – Płatności pkt 10 ww. wzorca;
- b.** „*W przypadku rezygnacji z zajęć (choroba, kontuzja, sprawy osobiste) Studio Tańca Bailamos s.c. nie zwraca wpłaconych pieniędzy, dlatego prosimy o przemyślane wnoszenie opłat w szczególności gdy dotyczy to większych pakietów*” – Zwroty pkt 1 ww. wzorca;
„*W przypadku losowych zdarzeń dotyczących uczestnika, lecz przez niego niezawinionych, a uniemożliwiających mu lub utrudniających w znacznym stopniu wykonanie umowy ze Studiem Tańca Bailamos s.c. na warunkach określonych niniejszym Regulaminem, istnieje możliwość odstępstwa od Regulaminu Studia Tańca Bailamos s.c. W takiej sytuacji osoba zainteresowana powinna skontaktować się z właścicielami*” – Sprawy ogólne pkt 4 ww. wzorca;
„*Osoby, które nie przestrzegają Regulaminu Studia Tańca Bailamos s.c. mogą zostać skreślone z listy uczestników zajęć, co jest równoznaczne z rezygnacją z zajęć przez uczestnika*” – Sprawy ogólne pkt 3 ww. wzorca;

„Oplata jest stała bez względu na to w ilu zajęciach dziecko uczestniczyło. Jest to rezerwacja miejsca w danej grupie, sali i czasu Instruktora” – Płatności pkt 3 ww. wzorca;

„Oplata za zajęcia, w których uczestnik nie wziął udziału „przepada” – nie ma możliwości odrobienia zajęć w innych grupach” - Zwroty pkt 2 ww. wzorca;

- c. *„Za mienie uczestników zajęć Studio Tańca Bailamos s.c. nie ponosi odpowiedzialności (...)” – Bezpieczeństwo pkt 2ww. wzorca;*
- d. *„Studio Tańca Bailamos s.c. zastrzega sobie prawo do zmiany niniejszego Regulaminu” - Sprawy ogólne pkt 1 ww. wzorca;*

które mogą stanowić postanowienia umowne wpisane – na podstawie art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.) – do Rejestru postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

i po zobowiązaniu przez Karolinę Linowską i Roberta Linowskiego – współników spółki cywilnej Studio Tańca „BAILAMOS” w Bydgoszczy do zaniechania tych działań poprzez:

a) w zakresie zarzutu z punktu I.a, usunięcie kwestionowanego postanowienia i zamieszczenie we wzorcu umowy postanowienia, o treści:

„Studio Tańca Bailamos s.c. zastrzega sobie możliwość zmiany cennika w przypadku niezależnego od Studia wzrostu kosztów związanych z jego funkcjonowaniem lub prowadzeniem danych zajęć. O zmianie cennika uczestnik poinformowany zostanie na piśmie. W przypadku zmiany cennika, uczestnikowi przysługuje prawo odstąpienia od umowy w terminie 14 dni liczonych od dnia poinformowania go o zmianie cennika. W przypadku wykonania przez uczestnika prawa odstąpienia, uczestnikowi przysługuje zwrot uiszczonej przez uczestnika kwoty odpowiadającej niespełnionej przez Studio Tańca Bailamos części świadczenia”;

b) w zakresie zarzutu z punktu I.b, usunięcie kwestionowanego postanowienia i zamieszczenie we wzorcu umowy postanowień, o treści:

„W przypadku rezygnacji z zajęć (choroba, kontuzja, sprawy osobiste) uczestnikowi przysługuje zwrot uiszczonej przez uczestnika kwoty odpowiadającej niespełnionej przez Studio Tańca Bailamos części świadczenia”;

„W przypadku losowych zdarzeń dotyczących uczestnika, lecz przez niego niezawinionych, a uniemożliwiających mu lub utrudniających w znacznym stopniu wykonanie umowy ze Studiem Tańca Bailamos s.c. na warunkach określonych niniejszym Regulaminem, strony mogą poczynić dodatkowe uzgodnienia zmierzające do realizacji łączącej je umowy z uwzględnieniem wskazanych przez uczestnika zdarzeń losowych. W przypadku niepoczynienia przez strony stosownych uzgodnień uczestnikowi przysługuje zwrot uiszczonej przez uczestnika kwoty odpowiadającej niespełnionej przez Studio Tańca Bailamos części świadczenia”;

„Osoby, które nie przestrzegają Regulaminu Studia Tańca Bailamos s.c. mogą zostać skreślone z listy uczestników zajęć, co jest równoznaczne z rezygnacją z zajęć przez uczestnika. W przypadku określonym w zdaniu poprzedzającym uczestnikowi przysługuje zwrot uiszczonej przez uczestnika kwoty odpowiadającej niespełnionej przez Studio Tańca Bailamos części świadczenia”,

„W przypadku nie uczestniczenia przez dziecko w części zajęć, uczestnikowi przysługuje zwrot wniesionej wcześniej opłaty w wysokości odpowiadającej niespełnionej przez Studio Tańca Bailamos części świadczenia”,

„W przypadku nie wzięcia przez uczestnika udziału w danych zajęciach istnieje możliwość uzgodnienia udziału uczestnika w zajęciach w innym terminie (tzw. „odrobienie zajęć”) o ile będzie to możliwe ze względów organizacyjnych. W przypadku nie uzgodnienia dogodnego dla stron terminu odrobienia zajęć uczestnikowi przysługuje zwrot uiszczonej przez uczestnika kwoty odpowiadającej niespełnionej przez Studio Tańca Bailamos części świadczenia”.

c) w zakresie zarzutu z punktu I.c, usunięcie kwestionowanego postanowienia i zamieszczenie we wzorcu umowy postanowienia, o treści:

„W celu zapewnienia bezpieczeństwa mienia uczestników zajęć prowadzonych przez szkołę tańca Bailamos, uczestnik może skorzystać z zamykanych na klucz szafek znajdujących się w szatni. Klucza do szafki nie należy udostępniać osobom trzecim.. Istnieje również możliwość zabrania mienia ze sobą na salę. W przypadku ewentualnej kradzieży Studio Tańca Bailamos s.c. jest zobowiązany do zgłoszenia tego faktu policję. Uczestnicy zajęć powinni poinformować recepcję o kradzieży niezwłocznie po stwierdzeniu, że miała ona miejsce. Szkoła tańca Bailamos informuje, że udostępnione szafki nie stanowią stuprocentowego zabezpieczenia przed kradzieżą i w związku z tym odradza się przynoszenie na zajęcia mienia o znacznej wartości”.

d) w zakresie zarzutu z punktu I.d, usunięcie kwestionowanego postanowienia i zamieszczenie we wzorcu umowy postanowienia, o treści:

„Studio Tańca Bailamos s.c. zastrzega sobie prawo do zmiany niniejszego Regulaminu w razie zajścia takiej konieczności spowodowanej obowiązującymi regulacjami prawnymi lub w przypadku przeprowadzenia zmian organizacyjnych związanych z funkcjonowaniem Studia. W przypadku wprowadzenia zmian w regulaminie z przyczyn wskazanych w zdaniu poprzedzającym, zmiany zostaną przedstawione uczestnikowi pisemnie z 14-dniowym wyprzedzeniem w stosunku do pierwszego dnia ich obowiązywania. W przypadku braku akceptacji ze strony uczestnika dla wprowadzonych w regulaminie zmian, uczestnikowi przysługuje prawo odstąpienia od umowy w terminie 14 dni od dnia przedstawienia mu zmian regulaminu. W razie wykonania przez uczestnika prawa odstąpienia od umowy, uczestnikowi przysługuje zwrot uiszczonej przez uczestnika kwoty odpowiadającej niespełnionej przez Studio Tańca Bailamos części świadczenia”.

nakłada się obowiązek wykonania tego zobowiązania w terminie 2 tygodni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

nakłada się na Karolinę Linowską i Roberta Linowskiego – współników spółki cywilnej Studio Tańca „BAILAMOS” w Bydgoszczy obowiązek złożenia do dnia 30 kwietnia 2014 r. sprawozdania z realizacji przyjętego zobowiązania, w szczególności poprzez:

- a) przedłożenie wzorca umowy „Regulamin Studia Tańca Bailamos s.c. Robert Linowski Karolina Linowska Dla grup dziecięcych i młodzieżowych”, zmienionego zgodnie z przyjętym zobowiązaniem,
- b) wykazanie wprowadzenia wzorca umowy „Regulamin Studia Tańca Bailamos s.c. Robert Linowski Karolina Linowska Dla grup dziecięcych i młodzieżowych” do obrotu prawnego.

UZASADNIENIE

W dniu 28 sierpnia 2013 r. Postanowieniem Nr RBG-210/2013 – Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes UOKiK lub organ ochrony konsumentów) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy wzorce umowne stosowane przez szkoły nauki tańca z obszaru województw kujawsko - pomorskiego i warmińsko - mazurskiego zawierają niedozwolone postanowienia umowne, a co za tym idzie, czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach, tj. art. 479³⁸§1 i art. 479³⁹ k.p.c. w związku z art. 385¹-385³ k.c. oraz mające na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowań w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów poprzez stosowanie postanowień wzorów umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Mając na uwadze dokonane na etapie postępowania wyjaśniającego ustalenia, Prezes UOKiK wszczął w dniu 31 stycznia 2014 r. – Postanowieniem Nr RBG-44/2014 – postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Karolinę Linowską i Roberta Linowskiego – współników spółki cywilnej Studio Tańca „BAILAMOS” w Bydgoszczy (dalej: Karolina Linowska i Robert Linowski lub Studio Tańca), praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisanej w sentencji niniejszej decyzji.

W odpowiedzi na postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, pismem z dnia 14 lutego 2014 r. Studio Tańca wniosło o wydanie decyzji zobowiązującej na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów oraz przedłożyło treść zobowiązania. Karolina Linowska i Robert Linowski zobowiązali się do zastąpienia treści kwestionowanych przez Prezesa UOKiK postanowień, odpowiednimi zapisami w nowym brzmieniu.

Prezes UOKiK zawiadomił Karolinę Linowską i Roberta Linowskiego o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy (pismo

z dnia ..... 2014 r.). Studio Tańca skorzystało/nie skorzystało z powyższego uprawnienia.

W toku niniejszego postępowania Prezes UOKiK ustalił, co następuje:

Na podstawie zebranych w toku postępowania dokumentów Prezes UOKiK ustalił, iż Karolina Linowska prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Studio Tańca „BAILAMOS” s.c. Robert Linowski, Karolina Linowska w Bydgoszczy, Robert Linowski prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Studio Tańca „BAILAMOS” s.c. Robert Linowski, Karolina Linowska w Bydgoszczy. Karolina Linowska i Robert Linowski są współnikami spółki cywilnej – Studio Tańca „BAILAMOS” w Bydgoszczy (NIP spółki: 9532537449).

Z wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wynika, iż przedmiotem działalności gospodarczej obu przedsiębiorców są pozostałe formy edukacji artystycznej (85.52.Z).

W ramach prowadzonej działalności przedsiębiorcy stosują formularz informacyjny, wzorzec *„Regulamin Studia Tańca Bailamos s.c. Robert Linowski Karolina Linowska Dla grup dziecięcych i młodzieżowych”*, który zawiera m.in. postanowienia, o treści:

- a. *„Studio Tańca Bailamos s.c. zastrzega sobie możliwość zmiany cennika”* – Płatności pkt 10 ww. wzorca;
- b. *„W przypadku rezygnacji z zajęć (choroba, kontuzja, sprawy osobiste) Studio Tańca Bailamos s.c. nie zwraca wpłaconych pieniędzy, dlatego prosimy o przemyślane wnoszenie opłat w szczególności gdy dotyczy to większych pakietów”* – Zwroty pkt 1 ww. wzorca;
„W przypadku losowych zdarzeń dotyczących uczestnika, lecz przez niego niezawinionych, a uniemożliwiających mu lub utrudniających w znacznym stopniu wykonanie umowy ze Studiem Tańca Bailamos s.c. na warunkach określonych niniejszym Regulaminem, istnieje możliwość odstąpienia od Regulaminu Studia Tańca Bailamos s.c. W takiej sytuacji osoba zainteresowana powinna skontaktować się z właścicielami” – Sprawy ogólne pkt 4 ww. wzorca;
„Osoby, które nie przestrzegają Regulaminu Studia Tańca Bailamos s.c. mogą zostać skreślone z listy uczestników zajęć, co jest równoznaczne z rezygnacją z zajęć przez uczestnika” – Sprawy ogólne pkt 3 ww. wzorca;
„Opłata jest stała bez względu na to w ilu zajęciach dziecko uczestniczyło. Jest to rezerwacja miejsca w danej grupie, sali i czasu Instruktora” – Płatności pkt 3 ww. wzorca;
„Opłata za zajęcia, w których uczestnik nie wziął udziału „przepada” – nie ma możliwości odrobienia zajęć w innych grupach” - Zwroty pkt 2 ww. wzorca;
- c. *„Za mienie uczestników zajęć Studio Tańca Bailamos s.c. nie ponosi odpowiedzialności (...)”* – Bezpieczeństwo pkt 2ww. wzorca;
- d. *„Studio Tańca Bailamos s.c. zastrzega sobie prawo do zmiany niniejszego Regulaminu”* - Sprawy ogólne pkt 1 ww. wzorca.
(dowód: *Regulamin Studia Tańca Bailamos s.c. Robert Linowski Karolina Linowska Dla grup dziecięcych i młodzieżowych*, karta...)

Przedsiębiorcy w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej nie zawierają pisemnych umów z konsumentami. Konsumenti uczestniczący w zajęciach obowiązani są do przestrzegania ww. regulaminu.
(dowód: pismo przedsiębiorców z dnia 5 września 2013 r., karta...)

W oparciu o ustalony powyżej stan faktyczny Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Interes publiczny

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów [dalej: *ustawa o ochronie (...)*], podejmuje się ochrony interesów konsumentów wyłącznie w interesie publicznym, tzn. wtedy, gdy daną praktyką przedsiębiorcy może być dotknięty każdy konsument w analogicznych okolicznościach.¹ Warunkiem koniecznym do uruchomienia instrumentów określonych w tej ustawie jest zatem zaistnienie takiego stanu faktycznego, w którym działania przedsiębiorców naruszają jej przepisy i jednocześnie stanowią **zagrożenie** dla interesu publicznego, bądź też **naruszają** ten interes.

Niniejsze postępowanie dotyczy podejrzenia stosowania przez Szkołę Tańca praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegające na stosowaniu postanowień umownych wpisanych – na podstawie art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.) – do rejestru postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone (dalej również: Rejestr).

Praktyka ta mogła dotyczyć wszystkich potencjalnych klientów Karoliny Linowskiej i Roberta Linowskiego, którzy chcieliby skorzystać z ich oferty nauki w szkole tańca.

Oznacza to *de facto*, że przedmiotowe praktyki mogłyby dotyczyć nieokreślonego z góry kręgu adresatów. Uznać wobec tego należy, iż niniejsze postępowanie prowadzone było w interesie publicznym.

Przedsiębiorca

Zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1 ustawy *o ochronie (...)* ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przede wszystkim przedsiębiorcę w znaczeniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 672, z późn. zm.). Przepis art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, handlową, budowlaną, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodową wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. Zgodnie zaś z art. 4 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. Przy czym, jak wskazuje Konrad Kohutek, przepis ten nie stwierdza, że przedsiębiorcą jest wspólnik spółki cywilnej. Przepis ten stanowi, że za przedsiębiorcę uznaje się tych wspólników i to w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej.² Wspólnicy spółki cywilnej stają się przedsiębiorcami

¹ Por. Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 13 stycznia 2009r., sygn. akt: XVII Ama 26/08.

² K. Kohutek, *Komentarz do art. 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej*, Lex online.

dopiero od momentu faktycznego podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej, dążąc przez to do realizacji wspólnego celu gospodarczego.³ Przedsiębiorcy prowadzą w Bydgoszczy działalność gospodarczą w ramach spółki cywilnej (zgodnie z informacją z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej przedsiębiorcy nie zawiesili, ani też nie zaprzestali prowadzenia działalności). Tak więc ich działalność ma charakter zorganizowany, ciągły i zarobkowy.

Wobec powyższego należy uznać, iż Karolina Linowska i Robert Linowski, działający w ramach spółki cywilnej pod nazwą Studio Tańca „BAILAMOS” spełniają przesłanki, jakich wyżej powołane ustawy wymagają do bycia przedsiębiorcą. W konsekwencji ich działania mogą być poddane ocenie w toku postępowania przed Prezesem UOKiK.

Przesłanki wydania decyzji zobowiązującej z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

Zgodnie z art. 28 ust. 1 *ustawy o ochronie (...)*, jeżeli w toku postępowania przed Prezesem UOKiK w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania – że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 *ustawy o ochronie (...)*, jednak zobowiąże się on do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes UOKiK może w drodze decyzji nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.

Istota decyzji zobowiązującej polega na quasi-porozumieniu się przedsiębiorcy z Prezesem UOKiK co do sposobu załatwienia sprawy, będącej przedmiotem postępowania. Porozumienie to opiera się na pośrednim przyznaniu się przedsiębiorcy do naruszenia zbiorowych interesów konsumentów i zobowiązaniu się do określonego zachowania, które ma prowadzić do zakończenia tych naruszeń i zapobieżenia im w przyszłości, w zamian za odstąpienie Prezesa UOKiK od wydania decyzji z art. 26 lub 27 *ustawy o ochronie (...)*, stwierdzającej fakt naruszenia zakazu z art. 24 ust.1 *ustawy o ochronie (...)* oraz od nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę.⁴

Analiza przepisu art. 28 ust. 1 *ustawy o ochronie (...)* pozwala jednoznacznie stwierdzić, że Prezes UOKiK może wydać powyższą decyzję w sytuacji łącznego spełnienia dwóch przesłanek:

- uprawdopodobnienia w trakcie postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, iż przedsiębiorca stosuje niedozwoloną praktykę, o której mowa w art. 24 ww. ustawy,
- zobowiązania przedsiębiorcy do podjęcia lub zaniechania działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom.

Uprawdopodobnienie (*semiplena probatio*) oznacza, że na korzyść Strony postępowania (przedsiębiorcy) odstąpiono od udowodnienia określonych faktów na rzecz uprawdopodobnienia – na podstawie okoliczności sprawy, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania, że stosuje on określoną w art. 24 *ustawy o ochronie (...)* praktykę.⁵

---

³ K. Kohutek, *op. cit.*

⁴ D. Miąsik [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów Komentarz*, Warszawa 2009r., s. 1048.

⁵ M. Sieradzka [w:] K.Kohutek, M.Sieradzka, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Warszawa 2008, s. 681.

Uprawdopodobnienia wymagają wszystkie przesłanki zakazu z art. 24 ust. 1 *ustawy o ochronie (...)* łącznie.

W świetle powyższego, stwierdzić należy, że do wydania decyzji zobowiązującej konieczne jest wystąpienie następujących przesłanek:

- 1) uprawdopodobnienie bezprawności działania przedsiębiorcy,**
- 2) uprawdopodobnienie naruszenia zbiorowego interesu konsumentów,**
- 3) złożenie zobowiązania przez przedsiębiorcę.**

Uprawdopodobnienie bezprawności działania

W niniejszym postępowaniu uprawdopodobnienia wymaga zarzut określony w punkcie I postanowienia nr RBG-44/2014, cytowany na wstępie decyzji.

Ad I

W świetle przepisu art. 24 *ustawy o ochronie (...)* zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności (...) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.).

Należy w tym miejscu wskazać, iż wzorce umowne wykorzystywane przy zawieraniu umów z konsumentami mogą być poddane kontroli abstrakcyjnej (art. 479³⁶ – 479⁴⁵ k.p.c.), której dokonuje się niezależnie od tego, czy wzorzec był, czy też nie był zastosowany w konkretnej umowie. Kontrola taka obejmuje klauzule pojedyncze lub zbiorowe (cały wzorzec lub jego fragment). Oceny postanowień w wypadku kontroli abstrakcyjnej dokonuje Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wyłącznie do kompetencji tego Sądu należy uznanie postanowień wzorców umownych za niedozwolone. Przepis art. 479⁴³ k.p.c. rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. Skutek tzw. prawomocności rozszerzonej następuje od chwili wpisania wzorca umowy do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., prowadzonego przez Prezesa Urzędu. Konsekwencją umieszczenia postanowienia umownego w ww. rejestrze jest to, że posłużenie się nim będzie miało skutek wprowadzenia do umowy elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego. Wpis do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza, że od tego momentu stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych. Powyższe stanowisko Prezesa Urzędu zgodne jest z orzecznictwem Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (sygn. akt III SZP 3/06) stwierdził, iż „(...) *stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów (...)*”. W uzasadnieniu do powyższej uchwały Sąd uznał m.in., że „(...) *praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów art. 23a u.o.k.ik. (obecnie art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów) obejmuje również przypadki wprowadzania jedynie zmian*

kosmetycznych polegających na przedstawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru (...). Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a u.o.k.ik. znajduje również uzasadnienie w dyrektywach 93/13 oraz 98/27 a także orzecznictwie ETS dotyczącym zasady efektywności (...)”.

Nie jest zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej i stąd niedozwolone będą także takie postanowienia umów, które mieszczą się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię.

Powyższe oznacza, że stosowanie w obrocie z konsumentami postanowień, które zostały wpisane do rejestru jest działaniem bezprawnym.

Ad I.a

W opinii Prezesa UOKiK, postanowienie umowne o treści wskazanej w pkt I.a niniejszej decyzji, może mieścić się w hipotezie klauzuli zamieszczonej pod poz. 547, w brzmieniu: *„Zmiana wysokości czesnego w ciągu roku akademickiego, może nastąpić jedynie proporcjonalnie do oficjalnego wskaźnika wzrostu kosztów utrzymania”* (wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej: SOKiK z dnia 25 lipca 2005 r., sygn. akt XVII AmC 46/05), pod poz. 848 o treści: *„Wysokość odpłatności ustala dyrektor placówki w oparciu o kalkulację kosztów bieżących. Odpłatność może ulec zmianie w ciągu roku szkolnego”* (wyrok SOKiK z dnia 6 lipca 2006 r., sygn. akt XVII AmC 60/05).

SOKiK stwierdził, iż tego rodzaju zapisy naruszają art. 385¹ § 1 k.c. oraz art. 385³ pkt 20 k.c. tj. kształtują prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interes bowiem uprawniają kontrahenta konsumenta do podwyższania ceny lub wynagrodzenia po zawarciu umowy bez przyznania konsumentowi prawa odstąpienia od umowy.

Zarówno cytowane postanowienia z Rejestru oraz postanowienie stosowane przez Karolinę Linowską oraz Roberta Linowskiego pozwalają na zmianę wysokości opłat bez możliwości negocjacji, czy też odstąpienia od umowy przez konsumenta. Ponadto są sformułowane w sposób ogólny, nie określają w jakich okolicznościach i na jakich warunkach może dojść do zmiany umowy w tym zakresie.

W związku z powyższym należy uznać, iż kwestionowany zapis może stanowić niedozwolone postanowienie umowne, bowiem zmierza do uniemożliwienia konsumentowi odstąpienia od umowy w przypadku zmiany cennika i może być tożsame z ww. klauzulami wpisanymi do Rejestru.

Ad I.b

W ocenie Prezesa UOKiK, postanowienia wskazane w pkt I.b niniejszej decyzji mogą mieścić się w hipotezie klauzuli zamieszczonej pod poz. 727 Rejestru, o treści: *”Przerwanie studiów, ich niepodjęcie lub skreślenie z listy studentów z przyczyn leżących po stronie studenta powoduje brak możliwości zwrotu uiszczonego już czesnego”* (wyrok SOKiK z dnia 27 lutego 2006 r., sygn. akt XVII AmC 105/04) oraz z klauzuli wpisanej do Rejestru pod poz. 972, o treści: *„W przypadku dobrowolnej rezygnacji z kursu lub dyscyplinarnego skreślenia z listy słuchaczy na zasadach określonych w punkcie 6 Ogólnych Warunków Uczestnictwa*

zwrot opłat wniesionych za kurs nie przysługuje” (wyrok SOKiK z dnia 6 marca 2006 r., sygn. akt XVII AmC 21/05).

SOKiK stwierdził, iż tego rodzaju zapisy wyłączają obowiązek zwrotu konsumentowi uiszczonych zapłaty za świadczenia nie spełnione w całości lub w części, jeżeli konsument zrezygnuje z zawarcia umowy lub jej wykonania (art. 385³ pkt 12 k.c.), a ponadto przewidują utratę prawa żądania zwrotu świadczenia konsumenta spełnionego wcześniej niż świadczenie kontrahenta, gdy strony wypowiadają, rozwiązują lub odstępują od umowy (art. 385³ pkt 13 k.c.). SOKiK stwierdził, iż należy mieć na względzie, że nawet przerwanie studiów (tu kursu), ich niepodjęcie lub skreślenie z listy kursantów z przyczyn leżących po stronie konsumenta powoduje uszczerbek majątkowy po stronie przedsiębiorcy, to nie uzasadnia to odmowy zwrotu czesnego/opłat. Kompensacie ewentualnej szkody wynikającej z tego tytułu, służą roszczenia odszkodowawcze, w tym kary umowne, a także odstępnę.

Kwestionowane przez Prezesa UOKiK postanowienia tak jak ww. klauzule wpisane do Rejestru, sankcjonują zasadę, iż w przypadku rezygnacji konsumenta z zajęć wniesione przez niego opłaty nie podlegają zwrotom.

W związku z powyższym należy uznać, iż kwestionowane zapisy z powyższych względów mogą stanowić niedozwolone postanowienie umowne i mogą być tożsame z ww. klauzulami wpisanymi do Rejestru.

Ad I.c

W ocenie Prezesa UOKiK, postanowienia wskazane w pkt I.1.c niniejszej decyzji może mieścić się w hipotezie klauzuli zamieszczonej pod poz. **753** Rejestru, o treści: *„Leader School” nie ponosi odpowiedzialności za rzeczy pozostawione na terenie szkoły*” (wyrok SOKiK z dnia 27 marca 2006 r., sygn. akt XVII AmC 40/05).

SOKiK uznał tego rodzaju postanowienie przedmiotowe postanowienie za niezgodne z art. 385¹ § 1 k.c. ze względu na fakt, iż uwalnia ono przedsiębiorcę od odpowiedzialności za bezpieczeństwo nad mieniem konsumentów w trakcie zajęć. W uzasadnieniu wyroku SOKiK wskazał, iż *„obowiązek dochowania należytej staranności powinien ciążyć na obu stronach umowy a zastosowanie we wzorcu kwestionowanego postanowienia potwierdza ocenę, że pozwana dąży do całkowitego uwolnienia się od odpowiedzialności za mienie konsumentów.*

W ocenie Sądu pozostaje to w sprzeczności z istotą zawartej przez strony umowy, ponieważ konieczność dbania o bezpieczeństwo swych rzeczy może utrudniać konsumentowi prawidłowe korzystanie i uczestnictwo w zajęciach, jest źródłem dyskomfortu, który może uniemożliwić mu osiągnięcie zamierzonego celu.”

Zdaniem Prezesa UOKiK postanowienie stosowane przez przedsiębiorców może powodować identyczne skutki co postanowienie wpisane do Rejestru, bowiem uwalnia przedsiębiorcę od odpowiedzialności za bezpieczeństwo nad mieniem konsumentów w trakcie zajęć. Wobec powyższego, porównywane klauzule można uznać za tożsame.

Ad I.d

W ocenie Prezesa UOKiK, postanowienia wskazane w pkt I.d niniejszej decyzji może mieścić się w hipotezie klauzuli zamieszczonej pod poz. **751** w Rejestrze, w brzmieniu: *„Leader School” zastrzega sobie prawo do zmian w regulaminie, o czym studenci szkoły będą każdorazowo informowani*” (wyrok SOKiK z dnia 27 marca 2006 r. sygn. akt XVII AmC 40/05), pod poz. **900** w Rejestrze, w brzmieniu: *„Regulamin może ulec zmianie. Wszelkie zmiany w Regulaminie będą podawane do wiadomości na miesiąc przed ich wprowadzeniem i dotyczą wszystkich Studentów uczestniczących w kursach prowadzonych przez Top English*

School” (wyrok SOKiK z dnia 7 sierpnia 2006 r. sygn. akt XVII AmC 92/05) oraz pod poz. 933 w Rejestrze, w brzmieniu: „*Gymnasion ma prawo zmiany Regulaminu Klubu. Aktualny regulamin Klubu jest dostępny w recepcji*” uznanego (wyrok SOKiK z dnia 17 listopada 2005 r. sygn. akt XVII AmC 53/05).

W odniesieniu do dwóch pierwszych postanowień SOKiK uznał ich treść za niedozwoloną ze względu na przyznanie przedsiębiorcy prawa do jednostronnej zmiany treści postanowień umowy w trakcie jej realizacji, bez podania ważnej przyczyny wskazanej w umowie. Sąd wskazał, iż w takim wypadku konsument nie ma prawa do wypowiedzenia umowy bez ujemnych dla niego skutków. Sąd orzekł, iż tak sformułowane postanowienia powodują, że konsument nie znając przyczyn zmian, ani ich treści i zakresu, wyraża zgodę na zmiany i przyjmuje zarazem zobowiązania z nich wynikające. Tym samym postanowienie to wypełnia znamiona niedozwolonej klauzuli umownej, o której mowa w art. 385³ pkt. 10 k.c.

W odniesieniu do ostatniego postanowienia SOKiK w uzasadnieniu wyroku wskazał ponadto, iż postanowienie to stanowi niedozwoloną klauzulę umowną w rozumieniu art. 385³ pkt 4 k.c. gdyż nie zapewnia konsumentom możliwości zapoznania się ze zmianą treści regulaminu zgodnie z art. 384 § 1 k.c. W świetle uregulowania zawartego w art. 384 § 1 k.c. każda umowa zawierana z użyciem wzorca wymaga jego doręczenia drugiej stronie umowy. Sąd zaznaczył, iż umowa zawarta przez Pozwaną na podstawie wzorca nie należy do umów zawieranych w drobnych, bieżących sprawach życia codziennego, nie odnosi się zatem do niej żaden ze wskazanych w ustawie wyjątków (art. 384 § 2 k.c.). Tym samym koniecznym warunkiem do związania słuchacza treścią wzorca umownego przygotowanego przez Pozwaną jest doręczenie go konsumentowi. Zdaniem Sądu, postanowienie to należy uznać za sprzeczne zarówno z art. 384 § 1 w zw. z art. 384¹ § 1 k.c., ale też z art. 385¹ § 1 k.c. jako godzące w dobre obyczaje i rażąco naruszające interes konsumenta.

W opinii Prezesa UOKiK, zakwestionowane postanowienie stosowane przez Karolinę Linowską i Roberta Linowskiego może być jest tożsame z powyżej przywołanymi postanowieniami wpisanymi do Rejestru. Z treści postanowienia stosowanego przez przedsiębiorców wynika, że informacje o zmianach postanowień regulaminu dokonywane są bez wskazania ważnej przyczyny oraz bez przyznania w takim wypadku konsumentowi prawa do wypowiedzenia umowy bez ujemnych dla niego skutków. Ponadto, przedsiębiorcy nie zapewniają konsumentom możliwości zapoznania się z nowym regulaminem. Wywołuje to skutek w postaci naruszenia obowiązku doręczania konsumentom wzorców umów. Jednocześnie brak doręczenia konsumentowi wzorca umowy o zmianie warunków wiążącej strony umowy może skutkować pozbawieniem konsumenta prawa do wypowiedzenia umowy zagwarantowanego w art. 384¹ k.c.

Mając powyższe na uwadze powyższe, stwierdzić należy, iż kwestionowane postanowienie może stanowić niedozwolone postanowienie umowne i być tożsame z ww. klauzulami wpisanymi do Rejestru.

Mając powyższe na uwadze, uznać należy za uprawdopodobnione, że działanie Studia Tańca mogło być działaniem bezprawnym.

Uprawdopodobnienie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów sformułowała definicję negatywną pojęcia zbiorowego interesu konsumentów, stwierdzając w art. 24 ust. 3 *ustawy o ochronie (...)*, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. W świetle art.1 ust.1

ww. ustawy należy przyjąć, że ze zbiorowymi interesami konsumentów mamy do czynienia wówczas, gdy działania przedsiębiorcy są powszechne i mogą dotknąć każdego potencjalnego konsumenta będącego kontrahentem przedsiębiorcy. Przedmiotem ochrony nie są zatem interesy indywidualnego konsumenta lub grupy indywidualnych konsumentów, ale wszystkich – aktualnych lub potencjalnych klientów – traktowanych jako grupa uczestników rynku zasługująca na szczególnej ochronę (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 10 lipca 2008 r., sygn. VI ACa 306/08)⁶.

Stanowisko to potwierdzone zostało również w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 września 2003 r. (sygn. akt: I CKN 504/01) stwierdził, iż: *nie jest zasadne uznawanie, że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy antymonopolowej można wszczynać tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczby potencjalnych konsumentów.*

W niniejszej sprawie bez wątpienia mamy do czynienia z naruszeniem praw licznej grupy konsumentów, wszystkich konsumentów będących klientami Karoliny Linowskiej i Roberta Linowskiego, jak i potencjalnych zainteresowanych uczestnictwem w kursie tańca organizowanym przez przedsiębiorców. Oznacza to *de facto*, że przedmiotowe praktyki mogłyby dotyczyć nieokreślonego z góry kręgu adresatów, a zatem mogłyby naruszać zbiorowy interes konsumentów.

W świetle powyższego, za uprawdopodobnione należy uznać naruszenie przez Karolinę Linowską i Roberta Linowskiego zbiorowych interesów konsumentów.

Zobowiązanie przedsiębiorcy

Oprócz uprawdopodobnienia wyżej omówionych przesłanek, warunkiem pozwalającym na wydanie decyzji zobowiązującej przez Prezesa UOKiK jest przyjęcie przez przedsiębiorcę określonego zobowiązania. Zobowiązanie przedsiębiorcy stanowi jednostronny akt woli, który w sytuacji wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 *ustawy o ochronie (...)* staje się obowiązkiem prawnym.⁷

Zobowiązanie może polegać na podjęciu działania bądź zaniechania, w zależności od tego, jaka postać zachowania przedsiębiorcy będzie niezbędna do zabezpieczenia interesów konsumentów. W przedmiotowej sprawie, wobec faktu złożenia przez Studio Tańca zobowiązania do zaniechania tych działań poprzez:

a) w zakresie zarzutu z punktu I.a, usunięcie kwestionowanego postanowienia i zamieszczenie we wzorcu umowy postanowienia, o treści:

„Studio Tańca Bailamos s.c. zastrzega sobie możliwość zmiany cennika w przypadku niezależnego od Studia wzrostu kosztów związanych z jego funkcjonowaniem lub prowadzeniem danych zajęć. O zmianie cennika uczestnik poinformowany zostanie na piśmie. W przypadku zmiany cennika, uczestnikowi przysługuje prawo odstąpienia od umowy w terminie 14 dni liczonych od dnia poinformowania go o zmianie cennika. W przypadku wykonania przez uczestnika prawa odstąpienia, uczestnikowi przysługuje zwrot uiszczony przez uczestnika kwoty odpowiadającej niespełnionej przez Studio Tańca Bailamos części świadczenia”;

b) w zakresie zarzutu z punktu I.b, usunięcie kwestionowanego postanowienia

⁶ D. Miąsik [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa (...)*, op.cit., s. 962.

⁷ M.Sieradzka [w:] K.Kohutek, M.Sieradzka, *Ustawa (...)*, op.cit., s. 681-682.

i zamieszczenie we wzorcu umowy postanowień, o treści:

„W przypadku rezygnacji z zajęć (choroba, kontuzja, sprawy osobiste) uczestnikowi przysługuje zwrot uiszczonej przez uczestnika kwoty odpowiadającej niespełnionej przez Studio Tańca Bailamos części świadczenia”,

„W przypadku losowych zdarzeń dotyczących uczestnika, lecz przez niego niezawinionych, a uniemożliwiających mu lub utrudniających w znacznym stopniu wykonanie umowy ze Studiem Tańca Bailamos s.c. na warunkach określonych niniejszym Regulaminem, strony mogą poczynić dodatkowe uzgodnienia zmierzające do realizacji łączącej je umowy z uwzględnieniem wskazanych przez uczestnika zdarzeń losowych. W przypadku nie poczynienia przez strony stosownych uzgodnień uczestnikowi przysługuje zwrot uiszczonej przez uczestnika kwoty odpowiadającej niespełnionej przez Studio Tańca Bailamos części świadczenia” „Osoby, które nie przestrzegają Regulaminu Studia Tańca Bailamos s.c. mogą zostać skreślane z listy uczestników zajęć, co jest równoznaczne z rezygnacją z zajęć przez uczestnika. W przypadku określonym w zdaniu poprzedzającym uczestnikowi przysługuje zwrot uiszczonej przez uczestnika kwoty odpowiadającej nie-spełnionej przez Studio Tańca Bailamos części świadczenia”,

„W przypadku nie uczestniczenia przez dziecko w części zajęć, uczestnikowi przysługuje zwrot wniesionej wcześniej opłaty w wysokości odpowiadającej niespełnionej przez Studio Tańca Bailamos części świadczenia”,

„W przypadku nie wzięcia przez uczestnika udziału w danych zajęciach istnieje możliwość uzgodnienia udziału uczestnika w zajęciach w innym terminie (tzw. „odrobienie zajęć”) o ile będzie to możliwe ze względów organizacyjnych. W przypadku nie uzgodnienia dogodnego dla stron terminu odrobienia zajęć uczestnikowi przysługuje zwrot uiszczonej przez uczestnika kwoty odpowiadającej niespełnionej przez Studio Tańca Bailamos części świadczenia”;

c) w zakresie zarzutu z punktu I.c, usunięcie kwestionowanego postanowienia i zamieszczenie we wzorcu umowy postanowienia, o treści:

„W celu zapewnienia bezpieczeństwa mienia uczestników zajęć prowadzonych przez szkołę tańca Bailamos, uczestnik może skorzystać z zamykanych na klucz szafek znajdujących się w szatni. Klucza do szafki nie należy udostępniać osobom trzecim.. Istnieje również możliwość zabrania mienia ze sobą na salę. W przypadku ewentualnej kradzieży Studio Tańca Bailamos s.c. jest zobowiązany do zgłoszenia tego faktu policję. Uczestnicy zajęć powinni poinformować recepcję o kradzieży niezwłocznie po stwierdzeniu, że miała ona miejsce. Szkoła tańca Bailamos informuje, że udostępnione szafki nie stanowią stuprocentowego zabezpieczenia przed kradzieżą i w związku z tym odradza się przynoszenie na zajęcia mienia o znacznej wartości”;

d) w zakresie zarzutu z punktu I.d, usunięcie kwestionowanego postanowienia i zamieszczenie we wzorcu umowy postanowienia, o treści:

„Studio Tańca Bailamos s.c. zastrzega sobie prawo do zmiany niniejszego Regulaminu w razie zajścia takiej konieczności spowodowanej obowiązującymi regulacjami prawnymi lub w przypadku przeprowadzenia zmian organizacyjnych związanych z funkcjonowaniem Studia. W przypadku wprowadzenia zmian w regulaminie z przyczyn wskazanych w zdaniu poprzedzającym, zmiany zostaną przedstawione uczestnikowi pisemnie z 14-dniowym wyprzedzeniem w stosunku do pierwszego dnia ich obowiązywania. W przypadku braku akceptacji ze strony uczestnika dla wprowadzonych w regulaminie zmian, uczestnikowi przysługuje prawo odstąpienia od umowy w terminie 14 dni od dnia przedstawienia mu zmian regulaminu. W razie wykonania przez uczestnika prawa odstąpienia od umowy, uczestnikowi przysługuje zwrot uiszczonej przez uczestnika kwoty odpowiadającej niespełnionej przez Studio Tańca Bailamos części świadczenia”,

Prezes UOKiK uznał, iż w tak ustalonych okolicznościach faktycznych i prawnych sprawy, zasadnym będzie przyjęcie zobowiązania Strony i wydanie decyzji zobowiązującej na podstawie art. 28 *ustawy o ochronie (...)*.

W ocenie Prezesa UOKiK zobowiązanie przedstawione przez przedsiębiorców zmierza do zapobieżenia naruszeniom zbiorowych interesów konsumentów i w sposób wystarczający zabezpieczy interesy konsumentów, stąd wniosek o wydanie decyzji zobowiązującej w zakresie zarzutów z punktu I sentencji decyzji, należało uwzględnić.

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie I sentencji decyzji.

Ad II

Obowiązek składania informacji o stopniu realizacji zobowiązania

Stosownie do art. 28 ust. 3 *ustawy o ochronie (...)* elementem obligatoryjnym decyzji zobowiązującej jest nałożenie przez Prezesa UOKiK obowiązku składania w terminie wyznaczonym przez organ ochrony konkurencji i konsumentów informacji o stopniu realizacji zobowiązań, m.in. w formie sprawozdania z wykonania nałożonego zobowiązania. Nałożenie zaś obowiązku sprawozdawczego zwalnia Prezesa UOKiK z konieczności monitorowania zachowań przedsiębiorcy⁸, a pozwala skoncentrować się na efekcie końcowym realizacji zobowiązań, jakim jest sprawozdanie. Studio Tańca powinno przede wszystkim przedłożyć wzorzec umowy „*Regulamin Studia Tańca Bailamos s.c. Robert Linowski Karolina Linowska Dla grup dziecięcych i młodzieżowych*”, zmieniony zgodnie z przyjętym zobowiązaniem oraz wykazać jego wprowadzenie do obrotu prawnego. Wyznaczony na złożenie sprawozdania termin – 30 kwietnia 2014 r., jest terminem odpowiednim, wystarczającym do wykonania nałożonego obowiązku.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w punkcie II sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 *ustawy o ochronie (...)* w związku z art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy.

*Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Bydgoszczy
Dorota Karczewska*

---

⁸ D.Miąsik, [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa(...)*, op.cit., s.1055.

